

das ta eddespiddi minna wasto wöttaks
olla.

Issa. Tühhi jut! Eiso on prüss tüd-
ruk, ta jouab omma tööga, ta on rikkas,
mis sa ennam tahhad?

Poeg. Ma ei tunne tedda mitte, ar-
mas issa! kas ta on wagga, ja Zummala-
kartiik, kas ta on hea süddamega, ja moist-
lik, kas ta woib mind, kas minna woin
tedda armastada? Gest mis sa kidad tem-
mist, mis se on? ta on prüss, ta on joud-
sam omma tööga, agga ta woib többiseks
sada! ta on rikkas, agga Zummal woib
sedda rikkust ärrawotta! mis mulle sest siis
on? Kuidas ma woin temma eest tööd teh-
ha, keik waewa üksi ennese peäle wotta,
tedda harrida; kui ma tedda ei armasta?
ehk kui minna rikkust ennam armastan, kui
naest? Kui nüüd agga Zummal rikkust ärr-
awöttaks, ja minna saaksin kiddewaks,
misugguse harrimise peäle woiksin minna
siis lota, kui mo naene mind ei armastaks?

Oh ma ei woi mitte keik ööda, mis ma
mötlen, laste illes kaswatamisest, ja
monnesugguse teise asjast. Agga armas
issa! sa polle jo ka mitte rikkust sanud kui
sa minno emma naeseks wötsid?

Issa. Olle wait! poioke! rikkust küt,
ma sain ühhe helde, tassase, moistlikko,
Zummalakartiikko, oh! wagga hea naese
— oh! et Zummal tedda ni nobbeste ärra-
forristas! — Sul on õigus! küt! mo poeg!
hüa Rudo sisse.

Rudo tuli tuppä.

Issa. Säh! Rudo, wötta wina! mo
poeg tahhad sind naeseks wötta. Mis sa
sest arwad?

Rudo. Kohkus ärra, se tuli temma-
le koggematta. Mittoford olli ta sedda om-
mas süddames sowind, agga ial mitte us-
kund, et se wanna issa piddi sega rahhul
ollema, et ta kui üks waene laps piddi per-
renaeseks sama. Ta wottis wina wasto,
ja hakkas ümber wanna Kaela kinni, ja